

De Zonekrant

KERK & leven

Uittreksel artikels 2024-week 25

STILTEPLEKKEN (2):

De vakantieperiode is een tijd die iedereen invult op zijn eigen manier: cultureel of sportief, dichtbij of in verre oorden, luierend of actief... Maar altijd is het wel ergens deugddoend als je eens eventjes in de stilte tot rust kan komen. Dat kan in je eigen tuin, maar ook op onverwachte locaties. We willen de volgende weken hier enkele plaatsen voorstellen

waar je die deugddoende rust en stilte kunt ervaren. En uiteraard kunnen ook jullie, lieve lezers, jullie suggesties en ervaringen doorsturen. We publiceren het graag.

Eremo delle Carceri is een klein kluzenaarscomplex op de Monte Subasio, een viertal kilometer boven Assisi.

Hier trokken Sint-Franciscus en zijn medebroeders zich regelmatig terug om te bidden en te bezinnen. Er waren een aantal grotten, en toen Franciscus hier de eerste keer kwam, in 1205, stond er al een klein oratorium (een kapelletje). Rond 1400 werd er een klein klooster bijgebouwd, met een refectie

en een koor, en de kapel werd iets uitgebreid. Later zijn er nog gebouwen bijgekomen. Het is een eenvoudig maar mooi en stemmig geheel, waar een mens helemaal tot rust kan komen,... tenminste, als je 's morgens heel vroeg komt, voor dag en dauw, en voor de drommen toeristen.

Je moet er dus wel je wakker voor zetten. En het is een tamelijke klim naar boven. Maar het is magisch: het overdag zo drukke Assisi verlaten in alle rust en stilte, langs de kronkelweg naar boven wandelen met het getjilp van de vogels, en dan je neerzetten in de stilte van het ochtendgloren. Meestal ben je alleen, of bijna alleen. En dan ervaar je het respect en het ontzag dat Franciscus had voor de natuur, en zou je willen spreken met de vogeltjes, zoals hij deed.

Maar als de eerste verkoper van souvenirs begint zijn stalletje op te zetten, dan is dat magisch moment voorbij. Daal dan rustig terug af naar het stadje, met de vrede van Sint-Franciscus in je hart, een mooier souvenir bestaat er niet.

Constant

Wil jij ook een stilteplek met ons delen? Je kan je tekst sturen naar kerkenleven@pzwemmel.be, of je kan iemand van de redactieploeg contacteren (Lieve, Jean-Paul, Constant of Johan). En een foto (of twee of drie) maken natuurlijk alles veel visueler.

UITNODIGING SINT-JANSVIERING EN PROCESSIE TE OSSEL OP 30 JUNI

Op 30 juni wordt de geboorte herdacht van de patroonheilige Johannes De Doper tijdens de eucharistieviering van 10.00 uur (en niet 9.00 uur zoals gewoonlijk). De viering zal afwisselend worden opgeluisterd door het koperensemble 'Music Time Peizegem' en het koor.

Na de viering volgt de processie. Diegenen die moeilijkheden ondervinden bij het stappen kunnen uiteraard in de kerk blijven. Daarna wordt er nog een drankje aangeboden in de kerk. Allen hartelijk welkom !

Jean-Pierre Stalmans

ROME : DE KLEINSTE SOEVEREINE STAAT TER WERELD (1)

Op het grondgebied van de stad Rome ligt de kleinste soevereine staat ter wereld. En nee, dat is niet Vaticaanstad. Het is de "Soevereine Militaire Hospitaalorde van de Heilige Johannes van Jeruzalem, van Rhodos en van Malta", in het Italiaans: "Sovrano Militare Ordine Ospedaliero di San Giovanni di Gerusalemme di Rodi e di Malta". Hun nationale feestdag is op 24 juni, de feestdag van hun patroonheilige Johannes de Doper. De orde heeft een eigen grondwet, wapenschild en vlag, een eigen volkslied, muntenheid, nummerplaten, paspoorten en postzegels.

Zij onderhoudt officiële diplomatieke betrekkingen met 110 landen en met de Europese Unie, en is lid of waarnemend lid bij 35 internationale organisaties.

De orde werd gesticht door Gerard Sasso, een lekenbroeder in de Benediktijnerorde. Hij werd

rond 1080 aangesteld tot rector van een hospitaal in de wijk Muristan in Jeruzalem, gewijd aan Johannes de Doper. De bedoeling was om zieken en gewonden tijdens de kruistochten in het Heilig Land te verzorgen. Tijdens het beleg van Jeruzalem in 1099, toen de christenen uit de stad werden verdreven, slaagde Gerard erin om samen met enkele medebroeders actief te blijven om te zorgen voor de zieken in het hospitaal. Na het succes van de eerste kruistocht en de oprichting van het koninkrijk Jeruzalem kon Gerard zijn werk in het hospitaal onder betere condities verderzetten. Het kreeg uit dankbaarheid enorme giften (in geld en in eigendommen) geschonken door Godfried van Bouillon, diens opvolger Boudewijn, en de graaf van Apulië. Tegen 1113 was het hospitaal uitgegroeid tot de rijkste en machtigste organisatie van het koninkrijk Jeruzalem. Gerard stichtte verschillende dochterhospitaal, allemaal gelegen langs de pelgrimsroute naar Jeruzalem : in Bari, Otranto, Taranto, Messina, Pisa, Asti en Saint-Gilles. Het hospitaal hing theoretisch af van de abdij van Sint-Maria van de Latijnen, maar Gerard vond dat het een aparte soevereine entiteit verdiende. Dat gebeurde ook effectief in 1113, toen paus Paschalis II het hospitaal erkende als een nieuwe religieuze orde: de hospitaalridders van Sint-Jan. De orde was enkel onderworpen aan de paus.

Onder de opvolger van Gerard, Raymond, werd de orde ook een militaire macht. Op het einde van de 12de eeuw trokken ze zich terug op het eiland Rhodos. Overal in het Midden-Oosten voerden ze (geheime) acties uit. Maar in 1522 werden ze door de Turken verdreven uit Rhodos. Daarna leidde de orde een eerder symbolisch bestaan op het eiland Malta, dat hen door keizer Karel V geschonken

werd, met goedkeuring van de paus. Door de verovering van het eiland door Napoleon moest de orde opnieuw in ballingschap, en na enige omzwervingen via Messina, Catania en Ferrara, belandden ze uiteindelijk in Rome, onder bescherming van de Heilige Stoel.

Hun grondgebied bestaat uit twee gebouwen. Sinds de 17de eeuw bezitten ze het palazzo aan de Via dei Condotti nr. 68. De Via dei Condotti is de chique en peperdure winkelstraat die uitgaat op de Spaanse Trappen. Hier is sinds 1834 de hoofdzetel gevestigd van de orde. Het is de residentie van de grootmeester. En al vroeger waren ze in het bezit van een domein op het Piazza dei Cavalieri di Malta, op de Aventijn. Dit is de plaats waar er altijd een lange rij toeristen staat aan

te schuiven om een blik te werpen door het sleutelgat van de poort die altijd gesloten is, en waardoor je een heel speciaal zicht op Rome hebt.

Op dit domein bevindt zich ook de officiële kerk van de orde, de Santa Maria dell'Aventino. De totale oppervlakte van hun grondgebied bedraagt ongeveer 6.100 m².

Constant

OSSEL SINT-JAN-DE-DOPER

AFWERKING VAN DE SINT-ANNAKAPEL TE BRUSSEGEM

Bij de heropeningsviering van de kapel op 20 mei jl. was de dakruiter (of het torentje op de nok van het gebouw) nog niet afgewerkt ten gevolge van de slechte weersomstandigheden tijdens de voorbije periode. Op 7 juni werd deze dakruiter geschilderd en

werden de duivenweringen vervangen, alsook het plaatsen van klimhaken. Hiermee zijn de grote werken aan de kapel definitief achter de rug.

Jean-Pierre Stalmans, voorzitter kerkraad Sint-Jan Baptist

© Jean-Pierre Stalmans

© Jean-Pierre Stalmans

RELEGEM SINT-JAN-DE-DOPER

GEBEDSVIERING 9 JUNI

Jezus vertelt ons dat we allemaal broers en zussen zijn, wanneer we het woord van God volgen en lief zijn voor elkaar. De kinderen maakten tijdens de kindernevendienst een mensenslinger, waar iedereen dicht bij elkaar staat, zoals bij een hechte

© Rita Steels

familie. Aan het einde van de gebedsviering werden de papa's gevierd: er werden versjes voorgedragen en elke papa ging naar huis met een leuke attentie in de vorm van een plantje.

Louka

© Rita Steels

WEMMEL SINT-SERVAAS- HAMME MET SAMANA AAN ZEE

Naar jaarlijkse gewoonte organiseerde Samana Wemmel-Hamme voor minder valide en oudere mensen een dagje aan zee. De verwachtingen waren hoog gespannen: na al die weken regen hoopten we dat het zonnetje van de partij zou zijn. En het werd een voltreffer: een heerlijk zomerweertje!

In al de voorbije jaren had voorzitter Paula Van den Heuvel er steeds de nodige zorg en tijd aan besteed dat de hele dag vlot kon verlopen. Door gezondheidszorgen moest ze nu noodgedwongen die taak overlaten aan de nieuwe contactpersoon Eliane Van den Bossche die daar nu even zorgzaam werk van gemaakt had. De organisatie was top; een eresaluut aan beide dames. Natuurlijk moeten we hier de medewerksters van Samana bij betrekken; zij brachten door hun dienstvaardigheid hun steentje bij, zodat het voor iedereen een heel deugddoende uitstap kon worden.

Om half tien stond iedereen klaar om plaats te nemen in de bus: een super vriendelijke chauffeur, een lift voor wie wilde, rolstoelen in voorraad, alles tiptop! Na een ommetje langs de residentie kozen we richting zee. De stemming in de bus was opperbest.

Zoals voorzien kwamen we om kwart vóór twaalf aan in Nieuwpoort, aan het hotel Sandeshoved. We namen plaats aan de keurig gedekte tafeltjes, in een mooi vernieuwd interieur. Na het aperitief en een bord lekkere soep volgde de mooi opgemaakte hoofdschotel, gevolgd door een lekker nagerecht. Het smaakte overheerlijk! Dan werd het natuurlijk tijd voor het hoofdprogramma. Een groepje trok naar de pier, anderen deden de winkels in de hoofdstraat, wie een terrasje wenste had keuze bij overvloed en wie zalig op een bank in het zonnetje wou genieten kon er rustig van profiteren. Enkele durvers kozen een paar rondjes in het reuzenrad op het strand; van bovenuit was het uitzicht schitterend. Om half vijf werd iedereen weer verwacht voor de terugreis, maar eerst werden nog heel wat groepsfoto's genomen. Niets dan lachende gezichten!

Na deze heerlijke dag aan zee keerden we blij en tevreden veilig en wel naar de thuishaven in Wemmel. Proficiat aan de hele Samanaploeg. We kijken uit naar volgend jaar.

Hugo Goossens

© Frans Van Steenkiste

CURSIEF: VEGAN JEZUS

In een krantenartikel met als titel “ Dat spotten met vegans, moet dat echt?” las ik hoe mevrouw Kaat Schaubroeck haar beklag deed over de onprettige manier waarop vleeseters zich gedragen ten aanzien van vegetariërs en veganisten (De Standaard 6 juni 2024, p.6-7). Vermits eten bij uitstek een basisbehoefte is, verdient dit probleem voorzeker alle aandacht. Het is misschien toch nuttig om eerst te verduidelijken dat vegetarisme inhoudt dat geen vlees, vis, insecten, schaaldieren en evenmin dierlijke producten (zoals gelatine, gemaakt van huid of beenderen van dieren)als voedsel mogen dienen. Het veganisme verbiedt bovendien producten te consumeren die door dieren zijn geproduceerd (zoals melk, honing, eieren,...) of van dieren zijn gemaakt, bv. om kledij te vervaardigen (zie website “Gezondheid.be”,<https://www.gezondheid.be/artikel/vegetarisch/wat-is-veganisme-en-wat-zijn-de-voordelen-en-nadelen-34232>). De auteur van het krantenartikel komt er voor uit zelf te evolueren van vegetariër naar veganist en laat des te meer haar treurnis erover neerdalen dat vooral veganisten al te vaak worden afgeschilderd als een bende onverdraagzame extremisten. Zij komt tot de bevinding dat het uitlachen door vleeseters van veganisten “een recalcitrante manier is om te zeggen dat die vegan misschien toch wel een beetje gelijk heeft”, terwijl “veel vegans hun keuze maken net omdat ze zo zacht mogelijk in de wereld willen staan”. Ik beken mezelf tot de klasse van de vleeseters, zij het –denk ik toch-blijmoedig in de matiging en ten andere net zo dankbaar voor de geneugten van op smaak gebrachte spruitjes en asperges, witloof, boontjes enz. Gezien een harmonieuze omgang met de medemens mij dierbaar is, nam ik spontaan de beslissing de bedenkingen van mevrouw Schaubroeck oprecht in overweging te nemen, maar ...toen kwam ik in haar artikel terecht op de ondertitel: “ Vegan Jezus”...

Als 65-jarige heb ik Jezus een hele evolutie weten doormaken. In mijn prille jeugd werd hij mij aangereikt als een wonder waarover niet na te denken viel, toen werd hij een rockster in Adonisvorm (doch met baard), vervolgens een revolutionair die (vooral) aan de kant stond van Midden-en Zuid-Amerikaanse volkeren, om te transformeren in een weerstander van het communisme bij voorkeur te ontdekken in weergalozes massaal bijgewoonde vieringen, hij werd ook- ondanks historisch materiaal omtrent de persoon Jezus- gelabeld als een mythe dewelke nochtans emotioneel nawerkt in de Mattheuspassie (J.S. Bach), dan weer evolueerde hij tot onderzoeksobject van archeologen op zoek naar de ware vindplaats van het “lege graf” of van biologen die hem willen doorgronden in zijn fysiek voorkomen

(grootte, huidskleur, ..). Als door een wesp gestoken, maakte ik mij de bedenking dat nu dus de antropologen op hun beurt alles weten te vertellen over Jezus’ eetgewoonten. Edoch, dat was een grove vergissing. Het blijkt uit het krantenartikel dat een zekere Ed Winters door het leven stapt onder de troetelnaam van “vegan Jezus” omdat hij in het streven tot het overtuigen van vleeseters, aan veganisten gesprekstechnieken aanbeveelt die opwekken tot empathie, openheid, nieuwsgierigheid en...zacht te zijn. Jezus wordt dus vandaag begrepen als ontwerper van een “zachte” methodologie die tot doel heeft andersdenkenden op nuttige wijze tot een nieuwe overtuiging te voeren. In een wereld die eerder de contramine en venijnige bejegening cultiveert, valt deze benadering te waarderen, al reduceert zij Jezus dan toch ook weer tot een soort socratische filosoof.

Vermits Jezus per definitie zelf het “Lam Gods” is, kan ik wel bevroeden dat de opoffering van dieren als smeekbede tot de Schepper, vanuit christelijk standpunt als een contradictie mag beschouwd worden. Binnen het kader van het bovengenoemde krantenartikel zou enige verwijzing naar Goede Vrijdag en zo mogelijk Aswoensdag, of bij uitbreiding de vastenperiode, te begrijpen vallen, al kreeg ik die in het artikel niet te lezen. Wat de zachte aanpak betreft als hoofdkenmerk van Jezus, zou ik me toch ervoor hoeden niet al te zeer zonder enige duiding in overdrive te gaan. Ervoor beducht zelf te vervallen in het beeld van Jezus als politiek revolutionair, zit ik niettemin een beetje verveeld met het gebeuren van de “tempelreiniging” dat door de vier canonieke evangeliën wordt vermeld (Mattheüs 21:12–17, Marcus 11:15–18, Lucas 19:45–48 , Johannes 2:13–22).Wat er in wordt beschreven is niet prima facie een blauwdruk voor zachte tegendraadsheid. Overigens, gelovigen van de vrouwelijke kunne mogen best wel vragen hebben bij de woorden van het evangelie volgens Johannes (2: 1-4, Bruiloft de Kana) en de uitroep “Vrouw, is dat soms uw zaak?”, bovendien dan nog gericht tot (moeder) Maria. Om die redenen zou ik Jezus niet extreem willen “verheffen” tot een briljant methodoloog met kant en klare oplossingen voor eindeloze disputen, maar eerder ervan uitgaan dat Hij ons beurtelings bij de kraag vat en ons doet spartelen om dan weer toe te laten zelf naar Hem toe te stappen. Aansporend tot introspectie over menselijke onvolkomenheden, weliswaar vatbaar voor verbetering, lijkt Hij mij daarom nog niet een intrinsieke beweging tot frenetieke overtuigingsdrang met het oog op andere eetgewoonten. Niettemin wens ik volhartig Ed Winters en Kaat Schaubroeck nog alle goeds toe.

Johan.

Stilstaan bij het Evangelie:

Homilie van de voorbije zondag: Tiende zondag door het jaar

ZIEHIER MIJN MOEDER EN MIJN BROEDERS

Evangelie (Marcus 3, 20-35)

Jezus ging naar huis. En weer stroomde de menigte samen, zodat ze niet eens de gelegenheid kregen om brood te eten. Zijn familie, die over Hem gehoord had, ging eropuit om Hem in bedwang te houden; want ze zeiden dat Hij zichzelf niet was. Ook de schriftgeleerden die uit Jeruzalem waren gekomen, zeiden : “Hij is in de macht van Beëlzebul”, en “Het is door de opperdemon dat Hij de demonen uitdrijft.” Hij riep hen bij zich en sprak hen toe in vergelijkingen : “Hoe kan de satan de satan uitdrijven ? Als een koninkrijk innerlijk verdeeld raakt, kan dat koninkrijk niet standhouden. Als een familie innerlijk verdeeld raakt, kan die familie niet standhouden. Als de satan tegen zichzelf opstaat en verdeeld raakt, kan hij niet standhouden, maar is dat zijn einde. Bovendien kan niemand het huis van een sterke binnendringen en de inboedel weghalen, als hij niet eerst die sterke vastbindt; pas dan kan hij zijn huis leeghalen. Ik verzeker u, alles zal de mensenkinderen vergeven worden, hun zonden en de lastertaal die ze gesproken hebben. Maar wie de heilige Geest lastert, krijgt in eeuwigheid geen vergeving, maar is schuldig aan een eeuwige zonde.” Dit omdat ze zeiden : “Hij is in de macht van een onreine geest.”

Zijn moeder kwam met zijn broers. Ze bleven buiten staan en lieten Hem roepen. Om Hem heen zat een menigte, en ze zeiden tegen Hem : “Kijk, uw moeder en uw broers en uw zusters daarbuiten zoeken U.” Hij antwoordde hun : “Wie zijn mijn moeder en mijn broers ?” Hij liet zijn blik langs de mensen gaan die in een kring om Hem heen zaten, en zei : “Kijk, hier zijn mijn moeder en mijn broers. Want wie de wil doet van God, die is mijn broer en mijn zuster en mijn moeder.”

Er staat een opvallende passage in deze tekst : “Ik verzeker u, alles zal de mensenkinderen vergeven worden, hun zonden en de lastertaal die ze gesproken hebben. Maar wie de heilige Geest lastert, krijgt in eeuwigheid geen vergeving, maar is schuldig aan een eeuwige zonde.”

En we lezen dit niet alleen bij Marcus. We vinden hetzelfde bij Mattheüs (12, 31-32) : “Elke zonde en elke godslastering zal de mensen vergeven worden, maar de lastering tegen de Geest zal niet vergeven

worden. Als iemand de mensenzoon weerspreekt, zal het hem vergeven worden. Maar als iemand de heilige Geest weerspreekt, zal het hem niet vergeven worden, niet in deze tijd en niet in de komende.” En bij Lucas (12, 10) staat er : “Als iemand stelling neemt tegen de Mensenzoon, zal het hem vergeven worden. Maar wie de heilige Geest lastert zal niet vergeven worden.”

Dit doet een beetje denken aan Salman Rushdie, die zich met zijn roman “De duivelsverzen” een fatwa, een doodsvonnissen, op zijn nek haalde. Deze roman uit 1988 handelt eigenlijk over de Engelse immigratieproblematiek. Maar Mohammed wordt hierin neergezet als iemand die bezwijkt voor aardse genoegens, voor het kwaad. En dat werd door sommige moslims ervaren als een blasfemie.

Over Jezus zeiden sommige mensen dat Hij “zichzelf niet was”, dat Hij niet goed bij zijn verstand was. De farizeeën gingen nog veel verder : “Hij is in de macht van Beëlzebul”, het is de opperdemon die in Hem aan het werk is. En dat is de grootste blasfemie, de grootste godslastering die er bestaat. Dat is het goede voorstellen als het kwade.

Niet alleen in de islam staat op godslastering de doodstraf, ook in het oude jodendom stond op het lasteren van de naam van God de doodstraf door steniging. Zelfs in het Byzantijnse rijk en in de middeleeuwen stond hierop de doodstraf. Dit is dus een zeer zware beschuldiging door de farizeeën.

Voor Jezus is dit het allerswaarste verwijt dat je kunt maken, de ultieme afwijzing. Want wanneer Hij zieken geneest, hoop en vergeving brengt – en Jezus was blijkbaar niet in te houden-, doet Hij dat vanuit de kracht van Gods Geest die in Hem aan het werk is. Wie oordeelt dat hier de duivel aan het werk is, die wijst niet alleen Jezus af, maar verzet zich ook tegen de Geest van God zelf. Wie dit doet, sluit zichzelf radicaal af van God.

En dat heeft te maken met vol zijn van zichzelf, en met die versteende harten van de farizeeën, zoals vorige zondag. Wanneer we ons hart wijd openstellen voor het woord van Jezus, en er ook naar (proberen te) handelen, dan pas dragen we terecht de naam “christen”, dan horen we bij zijn grote familie. “Want wie de wil doet van God, die is mijn broer en mijn zuster en mijn moeder.”

Constant

Vieringen van de komende zondag: 11de zondag door het jaar

BRUSSEGEM Sint-Annakapel

Dinsdag 18 juni

19.00u: Eucharistieviering

HAMME Sinte-Goedele

Zondag 16 juni

9.00u: Eucharistieviering

OSSEL Sint-Jan-de-Doper

Zondag 16 juni

Geen viering

RELEGEM Sint-Jan-de-Doper

Zondag 16 juni

10.30u: Eucharistieviering

Lector: Louka De Breucker

Misdienaars: Maaren, Lana, Rune en Jona

WEMMEL Sint-Engelbertus

Zaterdag 15 juni

17.30: Eucharistie (N)

Zondag 16 juni

11.00u: Eucharistie (F)

Dinsdag 18 juni

9.00: Eucharistie (N)

Kinderen van de Mater-Dei-school

WEMMEL Sint-Servaas

Zondag 16 juni

10.30u: Gebedsdienst

Intenties: Jaarmis Joannes Van Rode – Wivine

Merens, Adolf Van Rode – Marie Vervueren